

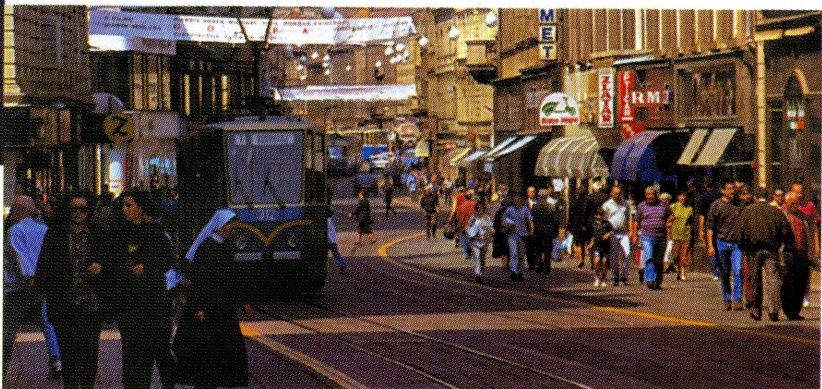
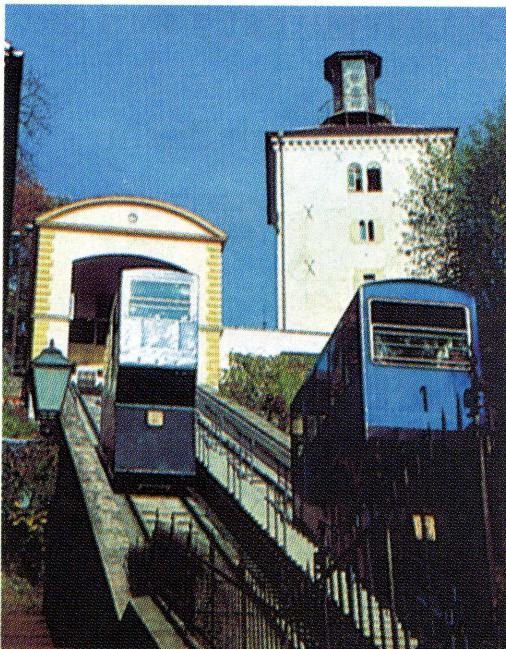
BS ije

GORNJI GRÂD

I. SITUACIJA

- Ana: (Nâjprije)ćemo ići na Gornji grâd da pòkâžemo Hélgi štâ još nije vidjela.
- Inga: Zâpravo je već mnôgo vidjela, ali Gornji je grâd specifičan.
- Ana: Ìma mnôgo (històrijskih gràđevina. Hélgi je tô zanîmljivo.
- Helga: Môžemo prošétati i jâ ču vas pítati štâ me zanîma.
- Ana: Ìdemo llicom pjèšice prema uspinjači.
- Inga: Ipak ćemo ići st penicama a n  uspinjačom.
- Helga: Mògu h dati, n  brinite. A h ce li v ma dvj ma biti téško?
- Ana: T ško? Ni g vora. (Nâjprije)ćemo razgl dati k lu Lot šč k. S da je t mo g l rija, a r nije je t o bio úlaz u st ri gr d.

Inga: Iz kúle se tåčno u pódne čuje tòp, pa se nèko mòže i uplašiti àko nè zna štå je.

Ana: A blízu je Trg svétoga Márka i crkva koja ima zanimljiv kròv.

Helga: Na kròvu je grb Zágreba, vidjela sam rázglednicu.

Ana: Dâ, a na trgu je i Hrvatski sábor i Vláda. U prošlom (19.) ← stòljécu na tòm je trgu bilo i pòzorište.

Helga: Čùla sam za stâri isusovački sâmostan koji je dànas mùzejski pròstor.

Ana: Tô su Klóvićevi dvòri, pòznati i izvan Hrvatske.

Inga: U njima se često održávaju zanimljive izložbe, pa dòlaze posjètioci iz ökólnih zemálja.

Helga: Sv  cemo tò vidjeti, n dam se da je otvoreno.

Ana: Blízu je i g l rija v jara Ivana M strovi a. Tô je k ca u k oj je umjetnik n ko vrij me živio i rádio.

Inga: N  smijemo propustiti Kam nita vr ta, najpoznatiji stâri dio Zágreba.

Ana: A kraj ^{pored} njih je j dna od najstarijih apot ka u ovom dij lu Evr pe. Jo  uvij k r di.

Inga: Zaista v lim s tati stârim, uskim uli icama.

Helga: Sv gdje se osje a atmosf ra pro losti.

